

[Statsministeren.]

sket i Aabningstalen. Det var dog uhyre lidt, vi fik Besked om, men jeg har Tid til at vente, mere træt er jeg heldigvis ikke.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Brorsens Bemærkning skal jeg sige, at det forekommer mig ellers at være noget sent, at han opdager Trætheden; den har allerede for lang Tid siden været en saadan Kendsgerning, at Oppositionspresen har bragt baade Billede og Biografi af min Efterfølger paa Grund af den Træthed, jeg for Aar tilbage allerede udviste.

Jeg skal nu komme til nogle af de faa Realiteter, som er blevet omtalt.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen talte om Landbrugsbedrifternes Vanskeligheder og om den usle Forrentning, som disse opviser i Modsætning til Transportvirksomheder, Industrivirksomheder og andre Virksomheder, og saa sagde det ærede Medlem disse mærkelige Ord: Her ligger Aarsagen til Tilfredsheden med Regeringens hele Reguleringspolitik. Kan det nu mon være rigtigt, at Forrentningsprocenten 2,2, som det ærede Medlem nævnte, skulde skyldes Regeringens Slethed? Hvordan var det da i det Aar, da Forrentningsprocenten var under Nul? Da var der ingen Regulering indført. Det har det ærede Medlem aabenbart ikke erindret sig. En Forrentningsprocent paa 2,2 er jo dog allenfals bedre end en Forrentningsprocent paa minus 0,5. Jeg synes i øvrigt, det stemmer daarligt med Venstres Teori, at en Regering skal være ansvarlig for de enkelte Erhvervs Udbytte. Da Venstre havde en Fører ved Navn Madsen-Mygdal, husker jeg, at han over for Klager fra visse Erhverv sagde: Hvad der ikke kan klare sig, maa gaa til Grunde. Det var den korte og fyndige Sætning, hvormed han affærdigede Erhvervenes Klager for en Del Aar siden. Jeg tror, det er særdeles heldigt for en hel Del Bedrifter i Landbrugserhvervet, at denne kyniske Kapitalistopfattelse ikke blev hævet, da det nu kom til at knibe for Landbruget.

Vi fik saa af det ærede Medlem en efter Omstændighederne helt glad Beklagelse over, at den nuværende Regering ikke har opfyldt, hvad den har bebudet efter det ærede Medlems Mening. Det ærede Medlem citerede saaledes, at jeg havde lovet Arbejde og god Fortjeneste for alle. Jeg kunde egentlig godt lide engang at faa at vide, hvor og hvornaar det er sagt. Det har aldrig været mig muligt at finde denne Udtalelse, og mærkeligt

skulde det dog være, om man kunde give et saadant Løfte, blot og bart, om Arbejde og Fortjeneste til alle, al den Stund vi lever i et Samfund, hvor det jo er helt andre Kræfter end Regeringen, der i hvert Fald i høj Grad er bestemmende for, om der skal være Arbejde og Fortjeneste. At det imidlertid har været Maalet at skaffe Arbejde og dermed Fortjeneste, det tør ingen, end ikke det ærede Medlem Hr. Brorsen, benægte. Vi har ikke sagt, at de, der ikke kunde klare sig, maatte gaa til Grunde. Vi har søgt at finde ud af, hvilke Midler der kunde bringes i Anvendelse for at mildne Vilkaarene — det gælder saavel for Erhvervet som for Arbejderne —, men vi har unægtelig ikke mødt megen Medvirkning fra den Rigsdag, hvis Opgave det dog skulde være at medvirke til samfundsmæssigt ordnede Forhold. Vi har mødt Skadefryd og Modstand, naar Arbejdsløsheden voksede. Se blot Behandlingen af de mest nærliggende Ting! Se Behandlingen af Loven om Iværksættelse af Arbejder, den saakaldte 30 Millioner-Lov! Landstingets Flertal maatte ændres, før den kunde vedtages — i to Samlinger forkastede manden. Og hvorledes handler det ærede Medlem Hr. Brorsen eller det Erhverv, han tilhører, naar der er Tale om at eksportere Landbrugets Varer og til Gengæld forøge Arbejdsløsheden ved Gengældsindførsel af færdige Varer? Har det ærede Medlem nogen Sinde advaret mod denne Fremgangsmaade, eller har Landboorganisationerne ytret Betænkeligheder af samfundsmæssige eller humane Grunde? Nej, absolut ikke. Der er i Dag omdelt en Beslutning fra det sidst afholdte Landbodelegeretmøde, og i dennes Punkt 1 hedder det:

„Delegeretmødet gentager sit tidligere fremsatte Krav om Adgang til fuld Udnyttelse af vore Afsætningsmuligheder til Udlandet.“

Saadan er i Praksis Parolen fra det ærede Medlem, fra hans Parti og fra det Erhverv, han tilhører, endskønt man maa vide, at hver Gang man udnytter disse Eksportmuligheder til den yderste Grænse, stilles der et Modkrav fra den Side, med hvilken man handler, et Modkrav om Indførsel af færdige Varer og dermed Forøgelse af Arbejdsløsheden herhjemme.

Men trods alt, hvad der nu siges, og trods al Skadefryd er jo dog Sandheden den, at Beskæftigelsen er vokset og Arbejdsløsheden dermed formindsket, selv om vi, som jeg ogsaa har sagt i Aabningstalen, maa beklage, at den endnu er alt for urime-